

"Teşekkür ederim!" diye sevinçle bağırarak adama sarıldı ve hızla yerinden kalkıp geldiği yöne koşmaya başladı. Olana bir anlam veremiyordu adam. Ne olmuştu ki şimdi? Arkasına yaslandı ve düşünmeye başladı adam. Hiç yerinden kalkası gelmiyordu.

Kapıyı açıp heyecanla içeriye girdi kadın. Üzerini bile değiştirmeden çabucak bilgisayarının başına kuruldu. Sonunda günlerdir düşündüğü şeyi bulmuştu. Yüzünde kocaman bir gülümsemeyle yazmaya başladı.

"BİR KAHVE?"

En son ne zaman birini kahve içmeye davet ettiniz? Zorunluluktan bahsetmiyorum, öylesine bir kahve. Bir müşterinizle içtiğiniz kahve değil, bir iş görüşmesi için

boş vaktiniz kalır ve onu sıcak dost sohbetinin yanında içilen mis gibi kahveyle değerlendirmiş olursunuz.

Ben de bunu yapacağım. Birine bir kahve teklifinde bulunacak ve zamanı umursamadan o **"Kalkalım mı?"** diye sorana kadar karşısında oturup konuşmaya ya da **"dinlemeye devam edeceğim. İyi eğlenceler hepimize!"**

Bilgisayarını kapattı kadın ve hızla evden çıktı. Bıraktığı yerde bulmayı umuyordu onu. Nitekim de umduğu gibi oldu. Dalgın görünüyordu adam. Sessizce yanına oturdu.

"Bir kahveye ne dersin?" Yüzünde büyük bir gülümsemeyle adama bakarak sormuştu bu soruyu. adam da gülümsemişti.

yapılan davet de değil. Sadece konuşmak için teklif edilen bir kahve, belki de dinlemek için. Sızlanmalarınızı duyar gibiyim: Vaktimiz mi var sanki? Evet, var. En basitinden bir kahve içip bu yazıdan bahsedebilirsiniz arkadaşımıza ya da yaşadığınız herhangi bir olaydan. Önemli olan birlikte bir şeyler paylaşmaktır. Bir kahveyi, zamanı, yaşanmışlıkları paylaşmak...

Dediğim gibi vaktiniz var, hepimizin vakti var. Hiç mi özlemiyorsunuz arkadaşlarınızla geçirdiğiniz o vakitleri? O zaman ne duruyorsunuz, arayın birini ve bir kahve teklif edin. Bırakın işlerinizi bir kenara, mola isteyin kendiniz için hayattan. Bırakamıyor musunuz? O zaman bir gün için sıkıştırın işlerinizi, daha çabuk bitirmeyi deneyin. Böylece

"Ama bol köpüklü?" diye sordu adam tek kaşını kaldırarak.

"Bol köpüklü." diyerek onayladı kadın. Kendilerini dumanı tüten kahvenin ve sıcak sohbetin kollarına bırakmak üzere yola koyuldular. İki de birbirlerini tanımak için can atıyorlardı ama aceleleri yoktu. Çünkü onların bol köpüklü kahve için her zaman vakitleri vardı.

Ayça AKSU 12-A

2014 Hikâye yazma yarışması üçüncüsü